

Orasul Mohenjo-Daro, Lacasul Mortilor

Cele trei mari regiuni de civilizatie umana antica-mediteraneana, indiana si est-asiatica - au produs saltul de la primitivism la umanitate.

In a III-a decada a secolului al XX-lea, pe malurile Indusului, au fost scoase la iveala vestigii impresionante ale unei antice civilizatii indiene, marturii aproape incredibile ale unei civilizatii foarte inaintate. Asezari de tip urban, locuite de un popor stabilit in aceasta vale pe la inceputurile mileniului al III-lea i.Hr., atestau o cultura infloritoare.

in 1922, savantul indian R.D Baneerjia a descoperit pe malurile Indusului ruinele unei manastiri budiste ("stupa"), veche de peste 2000 de ani. Sub fundatiile acesteia insa, arheologii au dat peste zidarii mult mai vechi, care reprezentau vestigiile orasului Mohenjo-Daro ("Lacasul Mortilor"). Datand de la inceputul mileniului al III-lea i.Hr., orasul a fost ridicat dupa un plan precis ce atesta vechimea adanca a civilizatiei hinduse.

Ca si in celelalte orase din cultura Harappa, in Mohenjo-Daro arta construirii atinsese un grad ridicat. Orasul era inconjurat de ziduri groase din caramida pe o suprafata de sute de hectare, iar strazile lui, destul de largi, bine aliniata, se intretaiau in unghiuri drepte. Temeliile foarte puternice ale ruinelor caselor argumenteaza faptul ca acestea aveau mai multe etaje. Zidurile exterioare ale caselor erau oarbe, fara geamuri, conform sistemului clasic din lumea urbana orientala.

Destul de incapatoare, aceste locuinte atesta un nivel de trai ridicat. Erau prevazute cu bai, fantani arteziene, instalatii de canalizare, apele reziduale fiind colectate de rigole de caramida si tevi de argila. Aceste sisteme de canalizare par a fi cele mai perfectionate im iot Orientul antic, ele cuprinzand si bazine de decantare. Bazinul public prevazut cu 8 camere de baie, legate printr-o scara de etajul superior, atesta o mare pricepere a celor ce l-au construit. Aici se purificau de pacate locuitorii orasului.

Multe dintre obiectele mici descoperite, de tip amuleta sau Ilgiliu, pastreaza inscriptii intr-o scriere criptica nedescifrata inca nici azi, dar care aminteste de hieroglifice. Asemnarea acestei scrieri cu cea summeriana a dus la supozitia ca summerienii ar fi locuit mai intai pe valea Indusului, dupa care au emigrat spre Mesopotamia, ceea ce ar face sa cada afirmatia arhicunoscuta ca "Istoria incepe la Summer" (S.N.Kramer). Toate obiectele gasite sunt miniaturale, fapt ce duce la presupunerea ca aici exista o industrie a jucariilor.

Epoca de inflorire a acestui oras pare sa fi fost intre 2070-1700 i.Hr.. Motivele parasirii unui asemenea oras au ramas necunoscute. Mohenjo-Daro transmite umnitatii un mesaj enigmatic.